

Pizsi, a hálótársam

Életem első kutyája Pizsi. Ám nevét nem onnan kapta, hogy épp olyan elengedhetetlen hálótársam, mint a pizsamám. Hanem mikor vizslanézőbe mentünk, akkor füle botját sem mozdítva – pedig jól ismert, ahogy azt a vizslák szokták rezgetni minden apró zajra – aludt az oleander köré tekeredve.

Pizsi még csak másfél éves lesz, de bizony sok történetem van róla. Persze biztos elfogult vagyok, hiszen első gyerek, azért is van ennyi kép a fejemben. Köztudott, hogy az első gyerekről még naplót vezetünk, felírjuk, hogy hánytól hányig aludt/evett, de a második gyereknek már nem ilyen sors jut, addigra már megnyugszanak a kedélyek, aggodalmak.

Rögtön itt van például az evés. Na persze nem a „rendes” étkezés, hanem a nasi, amivel néha megajándékozunk őt. Ilyenkor a jutalomfalatot rituális táncsal járja körbe, amelybe nem csak ősi, de modern táncelemeket is vegyít. Csak hogy egy párat említsek - break, hip-hop. Halálra gyötri a zsákmányt, játszik vele, mint macska az egérrel, mielőtt elfogyasztásra kerül.

Aztán ott van még a gesztenye- és borsóhámozás. Milyen ügyesek lennének a kutyák egy gesztenyehámozó vagy borsóhámozó gyárban! Óvatosan, hogy a gesztenye külső, szúrós burka ne érje ínyét - így szokta Pizsi kibontani a gesztenyét. A borsót is óvatosan nyitja ki, és miután eljátszott a borsószemekkel, külön kupacba gyűjti a héját, és külön a szemeket.

Aztán itt van még az iskolaundor. Milyen sokára tudtuk csak elkezdeni az iskolát! Ahányszor mentünk volna, rejtélyes módon Pizsinél előjött a sántítás. Mindig másik lábra. És mindig csak akkor, mikor elindultunk volna az iskolába. Aztán szerencsére ezt a gyerekbetegséget is kinőttük, és Pizsi immár egy sikeres alapfokú vizsgabizonyítvány tulajdonosa.

Azt mondják a vizslára, hogy macskaszerű tappancsai vannak, ami a vad megszerzésénél hasznos - a vad nem hallja, ahogy lopakszik a vadász. Pizsi nem csak lopakodáshoz hasznosítja tappancsait, de fára mászáshoz is. Ő a reklámbeli matya, avagy kucska. Ha felrakom a labdát egy magasabban fekvő faüregbe, nem jelent neki akadályt, uzsgyi: már fenn is van a fán! Fantasztikus, ahogy ott egy rövid pillanatra még egyensúlyozni is tud!

Pizsi, a hálótársam

Ahogy minden vizsla, Pizsi is imádja a vizet. Mivel a városban lakunk, és nincsen autónk, első úszásélményét hol máshol, mint a Városligeti tónál szerezte meg. Nem terveztük. Ránk nézett, mielőtt bevetette magát. Szemében láttam a kacsák iránti vágyat. De nem várta meg az akkor még kölyök, és akkor még iskolázatlan Pizsi az engedélyező kézmozdulatot, hangsúlyt. Aztán már késő volt. Szerencsére kicsit megijedt a víztől, hogy az lehúzza őt, mint szegény vizslát az ág. Pár pillanat múlva már hagyta a kacsákat inkább, és a főtt kukoricára szegezte szemeit.

Ja, és természetesen eleinte nem akartam, hogy Pizsi velünk aludjon egy ágyban. És mondanom sem kell, természetesen ott alszik, örök hálótársammá vált.

